

Marian POPESCU:

"Sunt stăpân pe ceva..."

Claudia LIPAN: *Ca și Marius Rizea, câștigătorul de anul trecut al Galei, ai avut de interpretat două texte scrise de același autor – Caragiale. Este un noroc?*

Marian POPESCU: Am fost puțin norocos pentru că citisem *Temă și variațiuni* în urmă cu vreo doi ani. Mi-a plăcut foarte mult, cu toate că nu știam cum anume se poate interpreta. Când am văzut metoda de concurs m-am gândit: ce bine că se potrivește! M-am prezentat la proba eliminatorie cu *Lecția* lui Ionescu, n-am trecut proba, însă doamna Doina Lupu a insistat să mă înscriu la individual; și mai mult dânsului îi datorez participarea mea la Mangalia. Pe 1 august, la a doua preselecție, am venit cu Romeo Ioan printre cei 40 de concurenți opriți de la prima probă, dintre care, de fapt, s-au prezentat în final șapte. Anul trecut, în decembrie, m-am hotărât să lucrez pentru repertoriul meu la *1 Aprilie*. Nu știam ce o să iasă. La fel și pentru textul impus. Știam doar că-mi place, dar nu puteam să ies dintr-un anume stil retoric, demagogic tradițional. Singura șansă a fost să dau frâu liber imaginației. Nu-mi dădeam seama în ce zonă îl duc, dar repetând, pe parcurs, am început să creez. M-am sfătuit și cu fosta mea profesoară de clasă, doamna Adriana Piteșteanu, m-a auzit de câteva ori, am schimbat câteva idei și, de acord cu ea, am zis: hai să vedem ce se întâmplă dacă toată acțiunea se desfășoară acasă la mine, adorm, mă trezesc și iar adorm.

C.L.: *Ai terminat anul acesta. Care este spectacolul de absolvență?*

M.P.: "Lecția".

C.L.: *Ce se întâmplă astăzi în teatru?*

M.P.: Apar generații debusolate. Din cauza lipsei unui mediu concurențial adevărat, nu pot să facă teatru, se pierd. Eu dacă sunt stăpân pe ceva în ceea ce privește zona mea în care aș putea să joc și să mă strecor, să exist totuși, este datorită vârstei, a așteptării, a speranței, a anilor care au trecut... Nici măcar nu știam dacă trebuie să fac liceul și apoi să dau la Institut! M-am convins în ani grei de electronică, matematică, fizică și altele, că pot face teatru de la cea care m-a format și care îmi este mentor în teatru, doamna Ileana Cârstea Simion. Ieșeam în parc, mă plimbam și spuneam texte de Sorescu, Eminescu, Păunescu... Oricât ar fi de mică satisfacția, este binevenită. Am foarte multe planuri, monoloage care stau să iasă. Am un monolog al lui Sava, *Paricidul*, care în anul II a fost un mare succes la școală, iar doamna Lucia Mureșan îmi spunea: „Cu ăsta te duci la Costinești!”. Monolog cu care la UNATC, anul acesta, mi-au dat 10 după două minute. Aș vrea să iasă astfel un spectacol de sine stătător. Este vorba de un tânăr actor care urăște să spună monoloage. Are unul de făcut și de aici apare marea lui tragedie, este un lucru care nu-i convine. Am piese în două personaje care se pretează la spații neconvenționale.

C.L.: *Câți dintre colegii tăi lucrează în teatru la ora actuală?*

M.P.: Nimeni. Eu cred totuși că mulți dintre ei nici nu au vrut să vină la Mangalia, ori să muncească pentru Mangalia. Am serviciu din timpul facultății. Mergeam la școală în fiecare zi de la orele 19 la 23, sâmbăta și duminica necondiționat. Din 12 studenți numai doi aveau slujbe. Ne întâlneam sâmbăta și duminica să ne putem pune la punct rolurile. Au fost și răutăți din partea colegilor, nu mai vroiau să stea după mine și asta a durut... Nici profesoara nu a putut să mă înțeleagă în totalitate și în anul III m-a dat afară. Am intrat la clasa doamnei Margareta Pogonat.

C.L.: *Unde vrei să îți realizezi proiectele atât de numeroase?*

M.P.: În orice spații care o să apară!

Claudia LIPAN

Mirela OPRÎȘOR

Marian POPESCU

